

den, at man faar ikke mere at vide, og Besvarelsenerne ville antage den tørre Form af et Ja eller et Nej eller Opgivelsen af et Tal eller slikt, hvori der i Virkeligheden ligger saa saare lidt, og hvor det er saa overordentlig let at skjule Sandheden i Stedet for at komme frem med den. Det forekommer mig ogsaa, naar man gennemgaar den store Bunkle Ansøgninger, som følger med et Lovforslag om Indfødsret, at de Ansøgninger, af hvilke man faar det slydige og bedste Indtryk af de paagældendes Liv, ere dem, der ere affattede uden Brug af Skemaer. Naar man derimod kommer til de kjøbenhavnske Ansøgninger, som gennemgaende ere affattede med Brug af Skemaer, som ikke ere foreskrevne af Regeringen, men som vedkommende benytte, ere de Dplysninger, der gives, meget magre. — Jeg frygter derfor meget for at gaa denne Vej, jeg tror ikke, at det er heldigt, og jeg tror snart, at man vilde fortryde, hvis man gjorde det.

Naar den ærede Ordfører endelig henviser til, at Kommunalbestyrelserne skulde opfordres til at give Grunde, hvorfor de anbefalede eller ikke anbefalede de foreliggende Ansøgninger, skal jeg sige, at dette allerede er sket ved Henvendelse gennem Cirkulærer til Kommunalbestyrelserne. Men noget andet er det jo, at Forholdet ofte er saaledes, som det netop er i de tre Tilfælde, der foreligge paa dette Lovforslag, at Kommunalbestyrelserne nægte at anbefale, men mangle Grunde til Nægtelsen. Her er ikke anden Grund opgivet, som ogsaa den ærede Ordfører fremhævede, end at der er en Mulighed for, at det paagældende Individ kan falde fattigvæsenet til Byrde en Gang i Tiden, men det er i og for sig ikke nogen Grund. Naar Forholdet er det, at vedkommende Sogneraad skal angive, hvorfor det ikke vil anbefale, saa har det ikke andet at anføre end dette, men naar man ikke vil anerkende den Grund som god, saa maa man se bort fra, at Kommunalbestyrelsen har nægtet at anbefale den paagældende.

Ordføreren (Sage): Jeg beklager, at den højtærede Indenrigsminister ikke kan gaa ind paa den af mig fremsatte Tanke. Det forekommer mig ikke, at den Grund, han gav, hentet fra de Skemaer, der allerede bruges her i Kjøbenhavn af „Netskjalpen for ubemidlede“, var fuldt tilfredsstillende, eller at den var helt ud fyldestgørende. Det ligger netop i Forholdene her i Kjøbenhavn, at de Dplysninger, som fremkomme, ere mangelfulde, idet vedkommende ikke saa godt kan fremskaffe dem bedre, fordi han ikke er

kendt, hvorimod Forholdene ideo paa Landet jo i saa Henseende ere bedre. Det forekommer mig, at den højtærede Ministers Udtalelser mod disse Skemaer næsten gik i den Retning, at den højtærede Minister saa maatte forbyde, at man overhovedet brugte Skemaer til Ansøgningerne. Det staar vedblivende for mig, som at det vilde være en Fordel at saa slike Skemaer, fordi det vilde være en Vejledning for Ansøgerne. Det vilde være mere praktisk i Ministeriet, og det vilde ganske sikkert være mere praktisk for Udvalget at arbejde med disse Skemaer. Der var jo ikke det allerminste til Hinder for, hvis disse Dplysninger, som fremgik af Skemaerne, ikke vare tilfredsstillende, at der saa blev skrevet til vedkommende, at han skulde skaffe yderligere Dplysninger. At der derved skulde kunne fremkomme ligefrem faktisk urigtige Dplysninger, falder jo ind under noget helt andet. Naar vedkommende giver falske Dplysninger, er han jo Strafansvar undergivet.

Den højtærede Minister fremhævede, at Kommunalbestyrelserne allerede ere opfordrede gennem et Cirkulære til at udtale sig udforlig om Grundene. Mændet vil være enhver, der har haft med Sogneraadens Afsæerer at gøre, bekendt, at et slikt Cirkulære kommer ind i Bunken af Sogneraadets Papirer, og navnlig ved Skisten af Medlemmer eller Formand er der ingen, der begynder at gennemstudere alle disse gamle Cirkulærer, hvormed Sogneraadene nu i saa høj Grad blive velsignede fra Regeringen. Jeg tror derfor vedblivende, at jeg maa fastholde det Standpunkt, at det absolut vil være en Hjælp for Kommunerne til at træffe, hvad de skulle sige, naar der paa selve Skemaet stod en Vejledning for dem, hvad det var, man ønskede, de skulde svare, og at man derved vilde opnaa, at man ikke fik saa ufuldstændige Grunde for Afslag, som vi have faaet i Nar.

Da ingen yderligere ønskede at udtale sig, sluttedes Forhandlingen.

Endringsforslag af Udvalget (se Tillæg B.)
vedtoges uden Afstemning.

Lovforslagets Indhold med den vedtagne Endring (se Tillæg A., Sp. 2165 ff.) samt dets Overgang til 3dje Behandling
vedtoges uden Afstemning.